

אור הפרשה

י"ל ע"י מוסדות אור דוד בראשות הר"ג דניאל זר שליט"א

כ"ג תמוז תשפ"א • גליון 165 • פרשת פינחס

זמני שבת קודש

רבו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
21:16	20:29	19:29	תל אביב
21:20	20:32	19:26	ירושלים
21:17	20:30	19:30	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הכרת הטוב

פרשת השבוע הנוכחי, פותחת בסיפורו של פנחס, שאחרי קנאותו המופלגת לשם שמים בסיומה של הפרשה הקודמת, קיבל מהקדוש ברוך הוא מתנה יקרת ערך - את עטרת הכהונה. למותר לציין שלא מדובר בדבר של מה בכך - הרי זו דרגת הקדושה הגבוהה ביותר, דרגה של מי שזכו להיות משרתי השם במשכן, הזוכים לאכול מקדשי שמים וביכולתם להקריב קרבנות!

ולמה אכן זכה פנחס לדרגה כה גבוהה? בשל הכרת הטוב שחש כלפיו הקדוש ברוך הוא. רש"י אף מוסיף וממשיל זאת 'כאדם המחזיק טובה למי שעשה עמו טובה'. פנחס קיבל את מתנת הכהונה כהכרת הטוב וכאות הערכה על פועלו למען כבוד השם.

הכרת הטוב. איזו מידה נפלאה ויקרה, שהיא למעשה חובה רגשית ראשונה במעלה. מידת הכרת הטוב מחדשת, שום דבר בעולם הזה לא באמת 'מגיע לי'. מידת הכרת הטוב, מאפשרת לנו לבנות בבסיס אישיותנו תכונה חשובה: ששום דבר לא מובן מאליו, ושום דבר לא מגיע לנו. ההבנה הזו מטמיעה בנו הכנעה, ענווה וביטול.

זו ההזדמנות להציץ על מעלתה וחשיבותה של הכרת הטוב. החיות האנושית מושתתת על טובות שונות שאדם עושה לזולתו. כולנו עושים טובות, וכולנו נהנים מטובות שאחרים עושים עמנו. כמה חשוב להרגיש אסיר תודה, ומתוך התחושה הפנימית - נוכל להכיר תודה, להוקיר על המאמץ שהזולת עשה עבורנו, ולהודות לו בכל פה!

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש הישיבה המוסדות

שמירת עיניים

הבטחת הנביא מה זוכה מי ששומר על עיניו ואילו נבואות נאמרו עליו

אחד זוכה לזה.

תראינה ארץ מרחקים - העיניים שלו רוחניות, וזכה לראות מסוף העולם ועד סופו. כנגד כל אבר יש אבר רוחני, צדיקים רואים מסוף העולם ועד סופו, לא בעיניים הגשמיות אלא בעיניים הרוחניות שלהם. מסופר על רבי זושא מאניפולי, זיע"א, אחיו של רבי אלימלך זיע"א. שבאה לפניו אשה ובכתה לפניו שזה חמש עשרה שנה שהיא עגונה ואינה יודעת היכן בעלה. רבי זושא לקח את האתרוג שלו הסתכל בו, אמר לה בעלך נמצא (למשל) בצרפת ברחוב פלוני מספר פלוני. שאלה אותו מה זה כדור הארץ? אמר לה, האתרוג כנגד כדור הארץ, מי שעיניו קדושות רואה בזה מסוף העולם ועד סופו.

החווה מלובלין, נקרא כן על שם שהיה רואה דברים נסתרים. החווה זיע"א במשך כמה שנים כיסה את עיניו במטלית וכעבור כמה שנים היה לו קשה לראות, אבל זכה לראייה רוחנית מסוף העולם ועד סופו.

הגאון מוילנא, מלאך האלוקים, אי אפשר לתאר איזה דרגות הגיע. היה עמל בתורה יום ולילה וידע את כל התורה בנגלה ובנסתר בבהירות עצומה. הגר"א היה יושב ספון בחדרו כדי שלא לראות את הרחוב כל כך שמר על עצמו! והנה ביולנא היתה מלחמה, וכולם התפללו בבית הכנסת לקרוע את רוע הגזירה, ולפתע באמצע אמירת התהילים קרא הגר"א ואמר "בטל בטל בטל", ולפתע נפל פגז על תקרת בית הכנסת, וכנס ולא התפוצץ!

השאיירו את הפגז תקוע בתקרה, לזכרון הנס. והנה לגר"א היה לו תלמיד שהיה לומד בהתמדה רבה, אולם רח"ל בגיל י"ב י"ג התעוור רח"ל. הוא המשיך ללמוד יום ולילה, לומד בהתמדה והיה בור סוד שאינו מאבד טיפה. יום אחד הגיע אל הגר"א עשיר גדול, שרצה שידון לבתו הצדקת, אמר לו הגר"א יש לי תלמיד פלוני, שקדן גדול וחסידי, אבל הוא סגי נהור. הבת אמרה, אם הגר"א ממליץ אני אתנגד? קובעים תאריך לחתונה, הגר"א אומר אני עורך את החופה. והנה כל הקהל במקום מצפים, הגר"א פונה לחתן ואומר לו, חז"ל הקדושים אומרים אסור לאדם שיקדש את האשה עד שיראנה, ומיד נפקחו עיני החתן! זה דיבור של צדיק יסוד עולם, קודש קדשים, שכל התורה בידיים שלו.

מרומים ישכון - אדם קדוש הוא גבוה, הוא מרומם! שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

אומר הנביא ישעיה: "ועוצם עיניו מראות ברע: הוא מרומים ישכון מצודות סלעים משגבו לחמו נתן מימיו נאמנים מלך ביפיו תחזינה עיניך תראינה ארץ מרחקים"

ועוצם עיניו מראות ברע - מי ששומר את עיניו מסרטי תועבה, מתמונות תועבה. מכשירי האיפון למיניהם לא היה כלי משחית מיום שנברא העולם, השבוע פנה אלי אדם חילוני ואמר לי שהוא קשור בו ככלב, הכלי הזה שורף אותי! לא יכול להפרד מזה! מי שדבוק בזה מוחו וליבו תפוס בזה, הוא מתפלל והטומאה במוח קורא ק"ש והטומאה מנקרת לו בעיניים, לומד תורה והלב תפוס בטומאה. כל כולו מנוטרל מהבורא עולם! מנוטרל!

הוא מרומים ישכון - רואה ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו. יוסף הצדיק שרתה שכניה במעשה ידיו וכל אשר הוא עושה ה' מצליח בידו, ויהי איש מצליח.

עלה למרומי ההצלחה ונעשה משנה למלך מצרים וכל כך למה? כי עמד בניסיונות קשים של יצר הרע, בגיל קשה, במקום קשה, במצב קשה דחוי ממשפחתו רחוק מאביו, ובפיתויים הקשים של אותה דובה מרשעת. ואח"כ כשזכה למלוכה בן פורת עלי עין לא רמו עיניו לראות בבנות צעדה עלי שור, שזרקו לו תכשיטים כדי שישא עיניו! לכן, היכן ששם את ידיו היתה שם הצלחה, כי שכניה שורה על מעשי ידיו. היכן שיש קדושה יש שכניה ויש ברכה.

ויש מסבירים פירוש אחר, עוצם עיניו מראות ברע הוא מרומים ישכון, גופו כאן בארץ אבל נשמתו מטיילת בעולמות העליונים, יודע מה עתיד להיות!

מצודות סלעים משגבו - איתן מושבך ושים בסלע קינך, אין לו חשש לפיילות, כיון שאם אין העין רואה אין הלב חומד. איך כתוב אצל בלעם הרשע? נופל וגלוי עיניים. למה אתה נופל? כי אתה גלוי עיניים! אבל אם שומר על העיניים אז איתן מושבך ושים בסלע קינך. מצודות סלעים משגבו! הוא לא יכול ליפול!

לחמו ניתן - פרנסתו מזומנת לו הפרנסה רודפת אחריו. בורא העולם פותח לו שערי הצלחה. יש אדם מטונף שיש לו הצלחה גדולה, הקב"ה נתן לו להתרומם כדי להפילו עדי עד בפתע פתאום.

מימיו נאמנים - הילדים שלו הולכים בדרכו! הוא רואה מהם נחת!

מלך ביופיו תחזינה עיניך - זוכה לראות פני שכניה בצאת נשמתו, ויזכה לראות את מלך המשיח, לא כל

ההקדשה השבועית

הצנים הם אומם לתקיים אלפי טלמי צארי המרשה

להצלחתכם אז לעיני קדושתם

התקשרו עכשיו: 052-510-0104

לימינות
ידן חיה בת הדס יוסי בן רחל צורי בן רחל דייה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיה אלדד בן חוה ססיר בת עליזה לילך בת עליזה

לחובלות
אסף בן חיה רועי בן דינה אלעד בן ענה אלדד בן ירדנה

לעילוי נשמות
סלמה בן ג'ון סילגית בת חנה חן בן חיה שמעון בן יילנדה יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

נפילה כמעט קטלנית

היה זה בנין מגורים שקט ורגוע, במרכז שכונה נחמדה באזור המרכז. השכנים דרשו בשלום זה לזה, כולם אנשים טובים וראויים, נעימי סבר ובעלי חיוך. אך לפתע התגלעה מחלוקת קשה שאיימה למוטט את 'שלום הבית' בבנין המגורים כולו, ולהצית אש תבערה בין שכניו...

ומעשה שהיה כך היה, כפי שמספר הרה"ג רבי משה טולידנו שליט"א בספרו: היה זה ימים ספורים לפני חג הפסח, כשאחד השכנים המבוססים בבנין, גמר אומר להחליף את הספה בסלון ביתו לקראת החג, בספה חדשה ויוקרתית. כדי שלא להשחית לריק את הספה הישנה שמצבה טוב וראוי לשימוש לחלוטין, פרסם כי ישמח למסור את הספה הישנה למשפחה נזקקת.

בינתיים חולפים הימים, ומועד אספקת הספה מתקרב ובא, אך איש אינו מבקש את הספה הישנה... בלית ברירה הוא מוביל אותה אל חצר הבנין, שם הוא מציבה בפניה - באופן שאינו מפריע לאיש. נכון, הוא יכול גם להשליכה לפח האשפה הקרוב, אך המחשבה עד כמה הספה תועיל למשפחה הזקוקה לה - לא מאפשרת לו לעשות כן, והוא חפץ באמת ובתמים להיטיב עם זולתו...

ויהי לקראת ערב, וגחלת המחלוקת התפרצה בבנין. השכן מהקומה הרביעית, כנראה יהודי שגורלו לא שפר עליו וחיידק הקנאה מקנן בו... בחר להתפרץ בזעם: 'מה אתה מניח כאן את הספה שלך? זה הבית שלך כאן? זה הבנין של כולנו, ואל תנסה לפרסם שקינת ספה חדשה באמצעות השארת הספה הישנה בחצר של כולם!'

השכן היה המום לרגע, הן בכל כוחו ניסה להיטיב ולהועיל, ובוודאי שלא התכוון לעורר מחלוקת... רגע לפני שהטונים עולים מעל ומעבר לרמתם המוכרת, רגע לפני שאש המחלוקת פורצת במלוא עוצמתה, עבר

במקום רב מוכר, שהביט במהומה ונחפז להשכין שלום. הרב החל לשוחח עם הצדדים הניצים, ואז קרב לשכן המתלונן ואמר לו בחום: 'האמת היא שאני מבין אותך, זה באמת עשוי להפריע... אבל הרי באמת שלא כדאי לריב בשביל זה...'

לבו החל להיפתח, והרב הוסיף ואמר: 'הרי השלום הוא מקור הברכה, זכות השלום גדולה ומגינה עד מאוד. כמה כדאי ועדיף לך לוותר, כדי להמשיך לחיות בשלום, כדי להמשיך את ההגנה השמימית השורה על בנין השרוי בשלום, כדי להמשיך את הזכות הנפלאה של חיי שלום ואחוה בין שכנים. הרי תהיה לך זכות עצומה של העברה על מידותיך, של ויתור אצילי למען השלום, תאמין לי - הרבה יותר כדאי לך לוותר ולשמור על השלום והאחוה!'

דבריו של הרב שכנעו את השכן הנרגז, והוא הסכים לוותר למען השלום. הספה המשיכה לשכון בחצר, אך השלום והאחוה שבו לבנין כמקדם. וכאן מגיעה ההתפתחות הדרמטית - - -

ביום המחר, בתו של השכן מקומה 4 - שהתרצה להותיר את הספה בחצר עסקה באוורור מצעים ושמיכות שהיו מונחים על סורג החלון, תוך הישענות על הסורג. לפתע, בלי כל התראה מוקדמת, התנתק הסורג מקיבועו וצנח למטה, ואחריו, היישר מהקומה הרביעית, צנחה ילדה צעירה אל...'

האמת שלא היה לה סיכוי להישאר בחיים. נפילה מגובה כ-15 מטר, אינה מותירה רגע סיכוי... ההורים ששמעו את זעקותיה רגע לפני שהתעופפה מבעד לחלון, נחפזו לחלון וגילו את גודל האסון, ולא העזו להביט למטה, לראות את המחזה קורע הלב...

אלא ש'ספת השלום' היתה מונחת היישר מתחת לחלון, ותפסה בזרועותיה את הבת הצונחת... היא נפלה היישר על ריפודי הספה הנוחים, מסוחררת, מבוהלת, כאובה - אך בריאה, חיה ושלימה!

דקות ארוכות לקחו להורים להירגע מהטראומה, כוחות ההצלה שהוחשו לזירה היו מופתעים, כיצד צונחת ילדה מקומה 4 לחצר, ונותרת ללא שריטה, רק מבקשת כוס מים... אין זאת אלא שאותה ספה - שאביה הסכים להותיר בחצר וביתורו השכין שלום בבנין - עמדה לו והצילה אותו, הגנה עליו מאסון נוראי!

כן, לפעמים זה לא קל, כאשר שכן מבקש לבנות ומתחילה מחלוקת אם ועד כמה הבניה תפריע, כאשר יש מי שמבקש לנצל את החצר המשותפת ושטחי החניה ויש מי שלא מסכים, כאשר אחד מבני המשפחה מבקש מאחרים לוותר על משהו, או כשהחבר בבית הכנסת מבקש לעשות שינוי כלשהו שייטיב עמו, כולל אפילו פעולה זוטרה כמו לכוון אליו את המזגן, או לסגור ולפתוח את החלונות...

אלה הרגעים באמצעותם פועל שטן המחלוקת. אותם הוא מנצל כדי לזרוע הרס, ליצור מהומה, לפתח מריבה קנטרנית ומזיקה, ובעיקר - מיותרת, מיותרת כל כך ועצובה מאוד. הבה נאמץ את גישת השלום, נחתור לברוח ממחלוקת, נאמץ את האהבה והאחוה כערך עליון בחיינו - ונזכה להגנה ושמירה, למלאך של שלום ושלווה שילווח אותנו, לכך ש'הרחמן הוא יברך את עמו ישראל בשלום!'

"ואז קרב לשכן המתלונן ואמר לו בחום: האמת שאני מבין אותך..."

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב אשר קובלסקי כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריהם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו: 03-570-12-12

*ההפצה הינה במחיר סמלי

בין המצרים

האם מותר לשמוע שירים בבין המצרים? האם מותר להסתפר או להתגלח בימים אלו?

א. שלושת השבועות שבין צום י"ז בתמוז לצום תשעה באב נקראים ימי "בין המצרים" על שם הפסוק באיכה (פרק א' פסוק ג') "גלתה יהודה מעוניה... כל רודפיה השיגוה בין המצרים", וחז"ל דרשו במדרש איכה שאלו הימים שבין צום י"ז בתמוז לצום תשעה באב, שהם ימי צרות לעם ישראל שמיים י"ז בתמוז שפרצו את החומה ונכנסו לירושלים הרגו וטבחו האויבים והרסו את ירושלים וביום תשעה באב שרפו את בית המקדש, ולכן נוהגים עם ישראל מנהגי אבל וצער בכל שלושת השבועות הללו.

ב. מנהג חסידים ואנשי מעשה לומר "תיקון חצות" אחרי חצות היום (חוץ ממה שאומרים תיקון חצות בלילה כל השנה), ואומרים רק "תיקון רחל" בלי "תיקון לאה", ויש כאלו שמוסיפים עוד קינות כמובא בסידורים.

ג. בשלושת השבועות אין לשמוע מנגינות ושירי קודש שמלווים בכלי נגינה, ויש להחמיר בזה אפילו לילדים קטנים שהגיעו לחינוך, אולם ברור שמותר לשיר בפה בלא מנגינה שירים לה' יתברך, וכל שכן בשבת או בתפילה שמותר להשמיע נעימה בתפילתו.

ד. ריקודים ומחולות אסור לעשות בימי "בין המצרים" ואפילו שעושים בלא מנגינה. (כיוון שריקוד זה דרך שמחה, ובשלושת השבועות צריכים להתנהג במנהגי אבלות על האסונות שקרו בימי החורבן).

ה. בסעודות מצוה מותר להביא כלי זמר ולשמוע שירים, וסעודות מצוה מיקרי סעודה של חתן וכלה (ודווקא שיש הפרדה בין הגברים לנשים בריקודים) או סעודה בשאר ימי שבעת המשתה של החתן והכלה, או ברית מילה, או סעודת בר מצוה שנערכת באותו היום שהגיעו למצוות (אולם אם מאחרים או מקדימים את סעודת הבר מצוה בכמה ימים ראוי להחמיר שלא להשמיע שירים), וכן סעודת פדיון הבן או סיום מסכת גם כן נקראות סעודת מצוה, אולם סעודת "ברית יצחק" (סעודה שעושים בלילה שלפני הברית מילה וקוראים בזוהר ועוד כמה דברים) אינה נקראת סעודת מצוה. אולם מנהג האשכנזים להחמיר שלא להשמיע שירים אפילו בסעודת מצוה שחלה בימי "בין המצרים".

ו. מנהג האשכנזים שלא להסתפר בשלושת השבועות בבין המצרים, אולם מנהג הספרדים כדעת השולחן ערוך שכל האיסור להסתפר חל רק בשבוע שחל בו תשעה באב.

חינוך ילדים הרב אהרן פרידמן

מה גורם לאדם להרגיש אהוב?

כאשר עקרון ההבדל בין אופי להתנהגות הובהר והובן כהלכתו, יקל עלינו להבין מה גורם לאדם להרגיש שהוא אהוב, מקובל ומוערך על ידי סביבתו. ההגיון, החוש והמציאות, מוכיחים, שהדרך היחידה שבה אדם מרגיש שאוהבים אותו היא, כאשר הוא חש שהשני מקבל אותו באמת, מצד אופיו, כמות שהוא. מי שמרגיש שמצפים ממנו להיות בעל אופי אחר, יראה זאת כמי שמצפים ממנו להיוולד פעם נוספת על פי מתכון שונה... ילד שאופיו הבסיסי או נטייתו הטבעית מותקפים, יסיק שהוא בתוצרתו העכשווית אינו מספק את רצון הוריו, וכתוצאה, יתקשה מאוד לקבל בכריכה אחת את ההצהרה שהם אוהבים אותו. להיפך, הוא יפתח תסביך שהוריו לא סובלים אותו וסולדים ממנו.

זהו היסוד והבסיס האמיתי לאהבת הזולת-כשאנו מוכנים לקבלו כפי שהוא מבלי לרצות ולנסות לשנותו, למרות שלעתים אנו רוצים, ואף מחפשים דרכים שישפיעו על שינוי מעשיו והתנהגותו.

אי לכך, כדי שילדינו ירגישו שאנו אוהבים אותם באמת, חיוני שנלמד לקבל אותם ברמת האופי כפי שהם, ולא להתקיפם או למתוח ביקורת על היותם בעלי אופי כזה או אחר-למרות שזה משפיע רבות על נטיותיהם. עבודה ישירה לשינוי אופיו של הילד, קשה ומסובכת מאוד (אם בכלל...) גם לנו, כל שכן לילד עצמו. ולכן, ביקורת וטענות על אופיו, יתקבלו בעיניו כדחייה גסה וכואבת, ויתקשה להתמודד עמהן.

מה שאנו נדרשים לעמוד על המשמר, לחנכו ולהדריכו, זה כדי שישפר את התנהגותו המורכבת מדפוסים וממעשים שהוא מאמץ במידה מסוימת של בחירה אישית. כשהורים גוערים בילד שאינו מקפיד ליטול את ידיו לפני הארוחה, הם מתמקדים בטיפול במעשיו. אך כאשר הם מנסים להתמודד עם שובבותו, או כשהם גוערים בו על שהוא מרבה לשאול שאלות ולפטפט, הם מנסים לטפל בדבר שקלושים הסיכויים שניתן לשנותו. מקסימום אפשר לדכאו. הורים המנסים "להתמודד" מול עצם שובבותו של בנם, עשויים להופכו למופנם ומכונס בתוך עצמו. ילד כזה הוא לרוב חבול מבחינה נפשית אחר שלא קיבל את יחס ההורים אליו כדבר הוגן וצודק.

יחסנו לאופיו של ילדנו, צריך איפוא להיות כאל עובדה קיימת שאינה ניתנת לשינוי, ובעצם, אף לא רצוי שתשתנה ביסודה. ואין בכך כל סתירה למאמצינו לחפש דרכים ואמצעים, שבכוחם לנווט את הילד לבחור בעשייה חיובית ולהימנע מעשייה שלילית. על חוסר הטעם בנסיון לשנות את אופיו של הילד, למדים אנו גם במשנתו של הגר"א מוילנא זי"ע, המבאר את הפסוק "חונך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה"- שאם אנו ההורים מבקשים לחנך את ילדנו באופן שלא יסור ממה שאו מחנכים לו, גם כאשר יזקין ולא יהיה נתון תחת מרותנו והשפעתנו הישירה, שומה עלינו לעשות זאת רק כשנבין את דרכו של הילד ונפעל בהתאם לה.

על פי דברי הגר"א מוילנא, מאחר ולא ניתן לשנות את טבעו ואופיו של אדם, וכמו שמצינו בגמרא, שמי שנולד במזל מאדים יעסוק בענינים הקשורים לשפיכת דם, כמו שחיטה, מילה, או להבדיל ליסטים; לכן, כל אשר ניתן לנו לעשות, ואף צריך לעשות, הוא לחנך את הילד כיצד לשלוט בעצמו, במסגרת נטיות האופי הטבעיות בו.

המשך לשון הגר"א, "אבל כאשר תעבירוהו על מזלו- עתה ישמע לך מיראתו אותך. אבל אחרי כן, בעת יסור עולך מעל צווארו, יסור מזוה, כי אפשר לו לשבר מזלו". מילים ברורות. לנו, הן גם מובנות.

לסיכום: שיפור התנהגות ולא שינוי אופי- זהו מסלול ההשפעה של הורים על ילדים. הורים, כמו כל אדם אחר בעולם, אינם יכולים להשפיע על תכונות אופי שהוטבעו בילדם על ידי בוראו. כל השפעתם, אמורה וצריכה להיות מכוונת לאפיק ההתנהגות!

רגע חושבים

הרב יוחאי אוהיון

מעשה באופה וחלבן...

המשפט המקומי.
גיורא מה בפוך? שאל השופט.

אדוני, איני יודע מה רוצים ממני בכלל אין לי משקל בבית. בשלב זה עלתה חמת השופט, והוא הרים קולו והקשה אם אין לך משקל איך אתה משרת את לקוחותיך? הרי ידוע לכל שמרמה או אי שקילה נכונה עוון חמור הוא!

אסביר לכבודו, השיב החלבן, והמשיך לטוות את דבריו, 'מאזניים יש לי בביתי, כל בוקר הולך אני, וקונה אצל שכני האופה ההגון ובר הלבב צביקה, לחם במשקל קילו 1, ואותו אנוכי מניח בכף אחת וגבינה בכף שניה.

הבין השופט כי לא החלבן הוא הבדאי אלא האופה, וכל הפוסל במומו פוסל (קידושין ע:).

יסוד לבית ולכל אדם: לכל יציר נברא יש חסרונות ויתרונות, לעמיתנו בעבודה או בלימודים, לבן או בת הזוג, אך אם נעמיק ונתבונן, נחזה כי את אותו דופי שאנו מטילים בזולתנו נוכל לתקן ולשפר לבדנו.

הרב יוחאי אוהיון מרצה באתר ישיבת אור דוד להרצאות נוספות כנסו לאתרנו

מידי יום ביומו רוכש צביקה האופה גבינות וחלב, הכה חיוניים ונחוצים לבני ביתו.

המושב אמנם מעניין ומספק חוויות לתושבים שמחוצה לו הבאים לנפוש בו, אך צביקה כבר התרגל לחיים מעין אלו, והצפייה בחליבת פרות או קטיף אבוקדו, איננה מספקת לו זה כבר עידן ועידנים ריגושים כדבעי.

נו נו... לעניננו... אני אתאמץ לומר זאת בלשון עדינה, צביקה האופה מה'שיעמום הטוטלי' השבלוני והחד גוני שאפף אותו, החל לחשוד בשכנו גיורא החלבן כי הוא מרמה במשקל (השמות בדויים, ועבר חוק התישנות...), מסקפטיות למעשה... צביקי קנה קילו גבינה, ובידיים רועדות הניחו על המשקל בבית. 'ידעתי פנינה ידעתי' קרא לאשתו, 'רמאי, נוכל, גזלן, כייס, פיראט' זה מה שהוא, כמו שחשבתני! השודד מכר לי קילו גבינה, והמשקל מראה 800 גרם, 'פנינה' אני אומר לך, בגלל אנשים כאלה המדינה שלנו נראית ככה! סיים בזעף.

'אני אראה לו מה זה להתעסק עם צביקה' עוד באותו היום ניגש האופה דורש הצדק אל המשטרה והגיש תלונה לאלתה, תיכף לאחר מיכן זומן גיורא והובל היישר אל בית

קבעת עיתים לתורה?

אור החיים הקדוש
פירוש אור החיים על התורה
בכל מוצ"ש בשעה 22:00

הדרשה השבועית
בכל יום רביעי בשעה 22:00
רחוב במכבים 108 בני ברק
ניתן לצפות באתר הישיבה Rabenu.com
ובערוצי הלוויין

שיעור שבועי
מוסר | יהדות | הלכה
בכל יום שני בשעה 20:00

חשוב לדעת!

ניתן לצפות בכל הדרשות של הרה"ג דניאל זר שליט"א באתר הישיבה "אור דוד" ובמגוון רחב של רבנים נוספים בכל הנושאים